

Τα ονομαστήρια του Οικουμενικού Πατριάρχη στην Ίμβρο με τους Πατριάρχες Ρουμανίας και Βουλγαρίας - Το μήνυμα για τα σχολεία της Ομογένειας

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Στην αιγαιοπελαγίτικη Ίμβρο βρίσκονται ο [Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#) και οι Μακαριώτατοι Πατριάρχες Ρουμανίας Δανιήλ και Βουλγαρίας Δανιήλ.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης και ο Πατριάρχης Βουλγαρίας αφίχθησαν ακτοπλοϊκώς το απόγευμα της Τρίτης, 9 Ιουνίου 2026, όπου τους επεφυλάχθη θερμή υποδοχή, ενώ ο Πατριάρχης Ρουμανίας αφίχθη το απόγευμα της Τετάρτης, 10 Ιουνίου, στο αεροδρόμιο της νήσου, όπου τον υποδέχθηκε εγκαρδίως ο Παναγιώτατος.

Στη συνέχεια, στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο χωριό των Αγίων Θεοδώρων, από όπου κατάγεται ο Οικουμενικός Πατριάρχης, τελέστηκε ο Μ. Εσπερινός της εορτής χοροστατούντος του Παναγιωτάτου και συγχοροστατούντων των Προκαθημένων των Εκκλησιών Ρουμανίας και Βουλγαρίας.

Στο τέλος του Εσπερινού τον Ίμβριο Οικουμενικό Πατριάρχη προσφώνησε με εγκαρδιότητα ο Σεβ. Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, ο οποίος χαιρέτησε με θερμούς λόγους την παρουσία των δύο φιλοξενουμένων Προκαθημένων, στους οποίους προσέφερε αναμνηστικά δώρα.

Ο Πατριάρχης Βουλγαρίας

Ακολουθώντας τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Μακ. Πατριάρχης Βουλγαρίας κ. Δανιήλ, ο οποίος εξέφρασε τις αδελφικές ευχές του προς τον εορτάζοντα Οικουμενικό Πατριάρχη. Μεταξύ άλλων είπε: *“ Παναγιώτατε, Επιτρέψατέ μοι να Σας ευχαριστήσω εκ βάθους καρδιάς διά την αδελφικήν πρόσκλησίν Σας να ευρισκώμεθα σήμερον εδώ, εις την ευλογημένην ταύτην νήσον, μετά του προσφιλούς αδελφού Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας, κ. Δανιήλ, συμμετέχοντες εις την χαράν της τοπικής Εκκλησίας της Ίμβρου και των πνευματικών τέκνων Σας. Η παρουσία ημών ενταύθα δεν αποτελεί μόνον έκφρασιν σεβασμού προς το πρόσωπόν Σας. Διαλαλεί πρωτίστως την μαρτυρίαν της ενότητος της Ορθοδοξίας, της αδελφικής κοινωνίας των Αγίων του Θεού αδελφών Εκκλησιών και της κοινής πορείας ημών «εν τω συνδέσμω της ειρήνης» (Εφ. δ´ 3). Και αύριον, επί το κοινόν Ποτήριον της Θείας Ευχαριστίας συναχθησόμενοι, θα δοξάσωμεν τον εν Τριάδι Θεόν πανηγυρίζοντες την φωτοφόρον μνήμην των αγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, ανανεούντες παραλλήλως τους δεσμούς αυτής ταύτης της εν Χριστώ κοινωνίας και την κοινήν μαρτυρίαν των Εκκλησιών ημών εις τον σύγχρονον κόσμον.*

Εκθύμως ευχόμεθα ο Πανάγαθος Θεός, διά πρεσβειών της Παναγίας Αυτού Μητρός, του φερωνύμου προστάτου Σας αγίου Αποστόλου Βαρθολομαίου, του Αποστόλου Βαρνάβα, του αγίου Λουκά, αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, του Ιατρού, και πάντων των Αγίων, να Σας χαρίζη ακλόνητον κατ' άμφω υγίειαν, αδιάπτωτον εν Κυρίω χαράν και αγαλλίασιν, ειρήνην αστασίαστον, φωτισμόν και δύναμιν εξ ύψους, ίνα συνεχίζητε επί πολλά ακόμη έτη την ευλογημένην διακονίαν Σας προς όφελος της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, επ' αγαθώ της πανορθόδοξου ενότητας.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης

Στην αντιφώνησή του, ο Παναγιώτατος εξέφρασε την χαρά του γιατί για πρώτη φορά, από την ανάρρησή του στον Οικουμενικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως πριν 35 χρόνια, θα συνεορτάσει τα ονομαστήριά του με τους συμπατριώτες του, αλλά και από την παρουσία των Πατριαρχών Ρουμανίας και Βουλγαρίας.

“Δοξάζουμε τον Θεό των πατέρων μας γι’ αυτή την ευλογημένη καλοκαιρινή συνάντησί μας στην ερατεινή Ίμβρο, όπου ήλθαμε για να γιορτάσουμε τα ονομαστήριά μας για πρώτη φορά στον τόπο μας. Μας έφερε όλους η αύρα του Αιγαίου. Εμένα η νοσταλγία και η λατρεία για τη γενέτειρά μου. Τους υψηλούς επισκέπτας μας Μακαριωτάτους Πατριάρχην Ρουμανίας κ. Δανιήλ και Πατριάρχην Βουλγαρίας κ. Δανιήλ η αδελφική αγάπη των προς την Μετριότητά μας και η πρόθυμος ανταπόκρισίς των εις την εγκάρδιον πρόσκλησίν μας, διά την οποίαν τους είμεθα βαθέως ευγνώμονες. Οι ευχαριστίες μας επεκτείνονται και προς τους παρόντας και συμπροσευχομένους αδελφούς και συλλειτουργούς Ιεράρχας και προς όλους εσάς που τιμάτε με την παρουσίαν σας την ονομαστικήν μας εορτήν επί τη μνήμη των αγίων Αποστόλων του Χριστού Βαρθολομαίου και Βαρνάβα.”

Ιδιαίτερες ευχαριστίες, ο Παναγιώτατος, εξέφρασε προς τον Ποιμενάρχη της γενέτειράς του, Μητροπολίτη Κύριλλο, για τους κόπους που υπεβλήθη να προετοιμάσει και να οργανώσει με τους συνεργάτες του τις εκδηλώσεις για τον πανηγυρικό εορτασμό των ονομαστηρίων του. “Και δεν το έκανε μόνον επειδή ο Πατριάρχης γιορτάζει εδώ για πρώτη φορά στα 35 χρόνια της ταπεινής Πατριαρχίας του, αλλά και διότι ο Δεσπότης μας είναι άνθρωπος γεμάτος από αγάπη, φιλόξενη διάθεσι, στοργή προς μικρούς και μεγάλους και πολύ περισσότερο προς τον Ίμβριο Πατριάρχη του”, πρόσθεσε ο Πατριάρχης.

Απευθυνόμενος προς τους δύο αδελφούς του Προκαθημένους, ο Οικουμενικός Πατριάρχης είπε:

“Αφήσατε τους Θρόνους και τις πολυεύθυνες πρωθιεραρχικές σας υποχρεώσεις και ήλθετε προς χάριν μας εις ένα μικρό νησί, όμως με μεγάλη ιστορία, όπου η κοινή χριστιανική μας πίστις έχει ρίζες βαθιές. Οι άνθρωποί του είναι απλοί, ευσεβείς, φιλόξενοι. Κάποια στιγμή εδεινοπάθησαν και συρρικνώθηκαν. Όσοι απέμειναν αγωνίζονται να διατηρήσουν την πίστι και τις παραδόσεις των, τα ήθη και τα έθιμά των και να αναδειχθούν αντάξιοι των μακαρίων προγόνων των. Η παρουσία Σας είναι μοναδική ενθάρρυνσις και ευλογία γι’ αυτούς και για το μικρό και ταπεινό νησί μας, το οποίο θα ενθυμήται επί μακρόν ότι δύο σεβάσμιοι Ορθόδοξοι

Προκαθήμενοι, μαζί με τον ντόπιο Πατριάρχη Βαρθολομαίο, ήλθαν, συνεώρτασαν, ευλόγησαν και ανεχώρησαν, αφού έδωσαν κουράγιο, τιμή, ελπίδα, αισιοδοξία και εστερέωσαν την πίστι και εξύψωσαν το ηθικό των κατοίκων του νησιού μας.

Είμεθα βέβαιοι, Μακαριώτατοι, ότι θα έχετε να διηγήσθε μεταξύ των εντυπώσεών Σας και την φιλόφρονα διάθεσι των επισήμων αρχών της χώρας μας και ιδιαιτέρως της Ίμβρου, καθώς και τις διευκολύνσεις και τις αποδιδόμενες τιμές προς τα διακεκριμένα υψηλά πρόσωπά Σας.

Μακαριώτατε Πατριάρχα Ρουμανίας, Μακαριώτατε Πατριάρχα Βουλγαρίας,

Είμεθα ευτυχής που Σας υποδεχόμεθα εις το γενέθλιο χωριό μας και στον ναό όπου ελάβαμε το μυστήριο του βαπτίσματος και υπηρετήσαμε ως ιερόπαις τον μακαριστό π. Αστέριο και ελάβαμε την μοναχική κουρά προ 65 ετών και μεταφέραμε πολλές φορές την ευλογία και τη στοργή της Μητρός Εκκλησίας στους προσφιλείς συμπατριώτες μας και συμμετείχαμε στις χαρές και τις λύπες τους. Δόξα τω αγίω Θεώ πάντων ένεκεν!

Μακρά και τετιμημένη να είναι η θεοφιλής Πατριαρχία Σας. Αμήν.”

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Νευροκοπίου κ. Σεραφείμ, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος και Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αλικαρνασσού κ. Αδριανός και Αραβισσού κ. Κασσιανός, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., ο Εξοχ. Πρέσβυς κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, ο Υφυπουργός Εσωτερικών της Ελλάδος (Τομέας Μακεδονίας-Θρακής) Εξοχ. κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας, ο Εντιμολ. Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Στέλιος Αγγελούδης, και πλήθος πιστών.

Το πρωί της ίδιας ημέρας ο Παναγιώτατος, αφού έκανε εθιμοτυπική επίσκεψη στον Έπαρχο της νήσου, ξενάγησε τον Μακ. Πατριάρχη Βουλγαρίας στο “Μουσείο Πατριάρχης Βαρθολομαίος” που περιλαμβάνει αντικείμενα από την ζωή του και φωτογραφίες και αναμνηστικά από την εκκλησιαστική και ιδίως την Πατριαρχική διακονία του.

Αμέσως μετά μετέβησαν στην έδρα του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού όπου ο Πατριάρχης δέχθηκε τις ευχές του ιερού κλήρου, των τοπικών παραγόντων και των εκπροσώπων των διαφόρων συλλόγων, καθώς και των δασκάλων, των καθηγητών και των μαθητών. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε εορταστική εκδήλωση των ομογενειακών σχολείων και η απονομή των πιστοποιητικών εκμάθησης της αγγλικής γλώσσας του σχετικού προγράμματος που προσέφερε η εταιρεία PeopleCert, για το οποίο μίλησε ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της Εντιμ. κ. Βύρων Νικολαΐδης.

Τα Ομογενειακά σχολεία

Στην αντιφώνησή του, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στην πορεία των Ομογενειακών σχολείων, λέγοντας μεταξύ άλλων:

“Συμπληρώνονται 13 χρόνια από την έναρξη λειτουργίας του Ομογενειακού Δημοτικού Σχολείου και 10 έτη ζωής του Γυμνασίου και Λυκείου στην Ίμβρο. Είναι όντως εκπληκτικό το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια συνέβησαν στην Ίμβρο γεγονότα, που μέχρι πριν λίγο καιρό θεωρούνταν αδιανόητα. Η επαναλειτουργία των σχολείων μας, μετά από πενήντάχρονη σιωπή, αποτελεί ένα πραγματικό θαύμα. Πολλοί αγωνίσθηκαν και εμόχθησαν γι’ αυτό, όμως εν τέλει, η επιτυχής έκβαση του εγχειρήματος είναι δώρο του ουρανού, ευλογία του Θεού. Το ίδιο πρέπει να λεχθεί και για την χρυσή περίοδο της παιδείας στην Ίμβρο, από το 1952 μέχρι το 1964, την τόσο ευεργετική για τη γενιά των συνομηλίκων μας. Δεν θα είχαμε τότε αυτή την κατάκτηση, την «εκπαιδευτική άνοιξη της Ίμβρου», όπως χαρακτηρίσθηκε, χωρίς τη συμβολή του μακαριστού Μητροπολίτου Ίμβρου και Τενέδου, του Γέροντός μας Μελίτωνος, όμως επρόκειτο κι εδώ για θείο δώρο, για πραγματική ευλογία για την Ίμβρο και την Τένεδο.

Μακαρίζουμε όσους σήκωσαν τότε στους ώμους τους αυτή την ευθύνη και το βαρύ φορτίο της εκπαίδευσης στην Ίμβρο. Τιμούμε τους πρωτεργάτες της σύγχρονης αναγέννησης της ομογενειακής παιδείας στην μικρή πατρίδα μας και προσευχόμαστε για την πρόοδο των μαθητών και των μαθητριών μας. Το όνειρο του Πατριάρχη σας είναι, οι απόφοιτοι του Λυκείου μας να επιστρέψουν στην Ίμβρο μετά το πέρας των Πανεπιστημιακών τους σπουδών και να εγκατασταθούν στο νησί. Να υπάρχουν επαγγελματικές προοπτικές γι' αυτούς, να δημιουργήσουν οικογένεια, με συνθήκες ασφάλειας και βιωσιμότητας.”

Και ο Παναγιώτατος πρόσθεσε:

“Γενικώτερα, το ζητούμενο είναι να συνεχισθεί «η παρουσία των Ομογενών στην Ίμβρο, ως παρουσία ορατή, υπολογίσιμη. Όχι μόνον να είμαστε εδώ ως επισκέπτες τα καλοκαίρια, αλλά μόνιμοι κάτοικοι, με δουλειά, με οικογένεια, ισότιμοι πολίτες, με απτή συμμετοχή στην ανάπτυξη του νησιού, «μειονοτικοί» μεν, αλλά όχι μειονεκτούντες», όπως ακούστηκε στο Πανιμβριακό Συνέδριο των Αθηνών. Είναι γεγονός ότι η λειτουργία των σχολείων μας συνέβαλε στην αύξηση του αριθμού των Ομογενών στην Ίμβρο και ευρύτερα έδωσε ελπίδες για το μέλλον. Όμως η καλή πορεία πρέπει να συνεχισθεί και να ενισχυθεί, με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας. Η Ίμβρος έχει μέλλον, όταν εμείς οι ίδιοι πιστεύουμε σε αυτό και αγωνισθούμε γι’ αυτό.

Για εμάς τους Ιμβρίους, η «παιπαλόεσσα» νήσος μας είναι ο κόσμος όλος. Αυτό αποκαλύφθηκε όταν, με το αδυσώπητο «Πρόγραμμα Διάλυσης» και τις σκληρές περιπέτειες και τις δοκιμασίες των τελευταίων δεκαετιών, δεν κάμφθηκε το ηθικό των συμπατριωτών μας. Όσοι έμειναν στο νησί τα πέτρινα χρόνια φύλαξαν τον τόπο τους και τον τρόπον του βίου. Χωρίς αυτούς δεν θα υπήρχε στα χωριά μας τίποτε που να θυμίζει την παλαιά Ίμβρο. Όσοι ξενιτεύθηκαν κράτησαν μέσα τους την εικόνα της Ίμβρου, τις αξίες της, την εργατικότητα και την τιμιότητα και

πρόκοψαν, διέπρεψαν σε πολλούς τομείς, με ζωντανό πάντοτε τον πόθο της επιστροφής. Πολλών επαίνων άξια και τα σωματεία μας, με τη συμβολή τους στη στήριξη των συμπατριωτών μας, τις αποτελεσματικές πρωτοβουλίες και τις παρεμβάσεις τους για την προάσπιση των δικαιών μας.”

Η ομιλία του Πατριάρχη Βουλγαρίας

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἴχομεν τὴν εὐλογίαν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν πρώτην εἰρηνικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἐπίσκεψίν μας εἰς τὸ Φανάριον, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὴν περίστασιν ἐκείνην μετέβημεν εἰς τὴν Βασιλεύουσαν Πόλιν μετὰ τῶν προσφιλῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, ἵνα ἐκπληρώσωμεν χρέος ἱερὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Αὕτη τυγχάνει ἡ ἱστορικὴ ἡμῶν Μήτηρ, διὰ τῆς ὁποίας οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐδέξαντο τὸ σωτήριον φῶς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἡ ἐπίσκεψις ἐκείνη ἀπεδείχθη, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, τελεσφόρος καὶ καρποφόρος. Ἦλθομεν ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ εἰρήνης καὶ εὐρομεν τὴν αὐτὴν ἀγάπην καὶ τὴν αὐτὴν εἰρήνην. Δοξάζομεν τὸν Πανάγαθον Θεόν, ὅστις ἡυδόκησε νὰ μᾶς χαρίσῃ τότε στιγμὰς ἀληθοῦς ἐν Χριστῷ κοινωνίας, φιλαδελφίας καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος, αἵτινες θὰ παραμείνωσιν ἀνεξίτηλοι καὶ βαθέως ἐγκεχαραγμέναι εἰς τὴν μνήμην μας.

Κατὰ μίαν μάλιστα τῶν συνομιλιῶν ἡμῶν, Παναγιώτατε, μὲ τὴν ἰδικὴν Σας χαρακτηριστικὴν ἀδελφικὴν ἐγκαρδιότητα, ἤξιώσατε νὰ προσκαλέσητε τὴν ἡμετέραν Μετριότητα νὰ παραστῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τὴν Ἰμβρον, ἐπὶ τῇ διπλῇ χαρμοσύνῳ καὶ πανευφροσύνῳ ταύτῃ περιστάσει, ἥτοι τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου, καθ' ἣν ἄγετε τὰ σεπτὰ ὀνομαστήριά Σας, καὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς τριακονταπενταετοῦς Πατριαρχικῆς Σας διακονίας εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Προσέτι, μοὶ ἐδηλώσατε ὅτι θὰ ἐχαίρετε ἰδιαίτερως ἐὰν συνεορτάζαμεν τὴν διπλὴν ταύτην πανήγυριν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ῥουμανίας, κ. Δανιήλ. Ὅταν δέ, μετὰ ταῦτα, ἀπεστείλατε εἰς τὴν Βουλγαρίαν πατριαρχικὴν ἀντιπροσωπείαν, συνοδευομένην ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Κυρίλλου, ἔσπευσα νὰ ἀπαντήσω ὅτι δι' ἐμὲ ἡ παρουσία μου εἰς τὴν σημερινὴν ἐορτὴν θὰ περιποιοῦσε ἰδιαίτεραν τιμὴν καὶ χαράν.

Καὶ ἰδοὺ τανῦν, μετὰ τοῦ πεφιλημένου ἡμῶν ἀδελφοῦ, τοῦ Ἁγίου Νευροκοπίου κ. Σεραφεῖμ, εὕρισκόμεθα ἐδῶ, εἰς τὴν ἰδιαίτεραν Ὑμῶν πατρίδα, τὴν πανεύμορφον νῆσον τῆς Ἰμβρου, συνηγμένοι εἰς τὸν περικαλλῆ τοῦτον ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰς τὸ χωρίον Σας ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, ἵνα τιμήσωμεν καὶ γεράρωμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα, τιμῶντες ἐν ταύτῳ καὶ Ὑμᾶς, προσωπικῶς, Παναγιώτατε, ἐπὶ τε τοῖς Ὑμετέροις

ἀγομένοις ὀνομαστηρίοις καὶ τῇ τριακονταπενταετηρίδι τῆς ἀγλαοκάρπου πατριαρχικῆς Ὑμῶν ἀρχιερατείας καὶ οἰακοστροφίας.

Μόλις πρὸ ὀλίγου ἠκούσαμεν εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινὸν τὸν ἐμπεπνευσμένον ὕμνον τῆς Ἐκκλησίας: «Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου, θεορῶῃμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες ματαιότητος καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ τῷ Θεῷ διὰ πίστεως...». Καὶ ἡμεῖς, ἀποβαλλόμενοι διὰ τῆς αὐτῆς πίστεως τὴν ματαιότητα καὶ τὴν ἀθεότητα τοῦ ἐπικήρου τούτου κόσμου, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δεόμεθα τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑγιείας, τῆς μακροημερεύσεως καὶ τῆς κατὰ Θεὸν ἐνισχύσεως τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου καὶ τοῦ ἡύλογημένου λαοῦ αὐτοῦ, τῶν πανευλαβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἱμβρου, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν οἰκείων Σας, καθὼς καὶ πάντων ἐκείνων οἵτινες Σᾶς περιβάλλουσιν μὲ ἀγάπην, σεβασμὸν καὶ ἀδιάλειπτον υἱϊκὴν ἀφοσίωσιν.

Εἴμεθα σήμερον εἰς τὴν νῆσον ὅπου ἐγεννήθητε, ὅπου ἐγεύθητε τὴν εὐφορίαν τῆς πρώτης συμμετοχῆς εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν καὶ ὅπου ἐδιδάχθητε τὰ πρῶτα γράμματα. Καὶ δὲν εἶναι οὐδόλως τυχαῖον ὅτι εὕρισκόμεθα εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν ἱερὸν ναόν, ἐν ᾧ τὴν 8ην Μαΐου 1940 ἐλάβετε τὸ Ἅγιον Βάπτισμα μετὰ τὸ ὄνομα «Δημήτριος» καὶ ἐνεδύθητε τὸν Χριστὸν καὶ τὴν παντευχίαν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως.

Ἐδῶ ἐλάβετε τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ εὐσεβείας παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων γονέων Σας, τῶν μακαριστῶν Χρήστου καὶ Μερόπης, καὶ παρὰ τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς Ἀστερίου· εἴη ἡ μνήμη πάντων αὐτῶν αἰωνία καὶ ἄληστος. Ἐδῶ, πιστεύομεν, ἐκαλλιεργήθησαν διὰ πρώτην φορὰν ἐκεῖναι αἱ ἀρεταί, αἵτινες μέχρι σήμερον χαρακτηρίζουσιν τὸ σεβαστὸν πρόσωπόν Σας, ἥτοι ἡ ἀπλότης, ἡ φιλοξενία, ἡ ἀνεπιτήδευτος ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπον, καθὼς καὶ ἡ βαθεῖα προσήλωσις εἰς τὴν μακραίωνα παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο καὶ δικαίως ὠμολογήσατε εἰς μίαν συνέντευξίν σας: «Εἶμαι ψυχῇ τε καὶ σώματι Ἰμβριος» (27 Ἰουνίου 2011). Καὶ πράγματι, ἡ ὁμολογία αὕτη δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς μίαν ἀνάμνησιν τῆς ἐξ Ἰμβρου ἐλκομένης Ὑμῶν καταγωγῆς, ἀλλὰ ἔκφρασιν βαθείας πνευματικῆς σχέσεως πρὸς τὸν τόπον, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν παράδοσιν ποὺ ἐπεσφράγισαν τὰ πρῶτα βήματα τῆς ζωῆς Σας.

Ἐδῶ, εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ναόν, πρὸ ἐξήκοντα πέντε ἀκριβῶς ἐτῶν, τὴν 12ην Αὐγούστου 1961, ἐτελέσθη ἡ μοναχικὴ Σας κουρά. Ἐν συνεχείᾳ, τὴν ἐπομένην ἡμέραν, κατὰ τὴν εἰς διάκονον χειροτονίαν σας ἐλάβετε τὸ ὄνομα «Βαρθολομαῖος».

Εἷς δὲ ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων συμπατριωτῶν Σας, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρετε ἀπὸ τῆς χειροτονίας σας, συμφώνως πρὸς τὴν σώφρονα καὶ προνοητικὴν, ὡς ἀπεδείχθη, ἐπιλογὴν καὶ ὑπόδειξιν τοῦ ἀοιδίμου Γέροντός Σας, ὁ λόγιος ἀρχιμανδρίτης Βαρθολομαῖος ὁ Κουτλουμουσιανός, γράφει εἰς τὸ Ἱστορικὸν Ὑπόμνημά του περὶ τῆς νήσου Ἰμβρου τὰ ἐξῆς ἀξιοσημείωτα: «Ὁ λαὸς τῆς Ἰμβρου [...] εἶναι εὐφυής, εὐάγωγος καὶ παντοίας παιδείας δεκτικός» (ἐν Κωνσταντινουπόλει 1845, σ. 69). Ἡ μαρτυρία αὕτη, διατυπωθεῖσα πρὸ σχεδὸν δύο αἰώνων, φαίνεται νὰ εὐρίσκη εἰς τὸ πρόσωπόν Σας μίαν ἰδιαιτέρως εὐγλωττον ἐπιβεβαίωσιν καὶ μίαν ζῶσαν ἀνταπόκρισιν. Διότι αἱ φυσικαὶ ἀρεταὶ τῆς Ἰμβριακῆς ἰδιοσυγκρασίας, τὰς ὁποίας κατὰ λεπτὸν περιγράφει ὁ Κουτλουμουσιανός, συνεδυάσθησαν ἐν τῷ Ὑμετέρῳ προσώπῳ μετὰ τῆς περιωνύμου χριστιανικῆς παιδείας, τῆς ἐπιμελοῦς ἐκκλησιαστικῆς καλλιεργείας καὶ τῆς πολυετοῦς ὀτρηρᾶς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας. Οὕτως, ἡ μικρὰ αὕτη νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ἡ ὁποία κατὰ καιροὺς ἀνέδειξεν ἀξιολόγους κληρικούς, λογίους καὶ εὐεργέτας τοῦ Γένους, ἠξιώθη νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν ἔνδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν Πατριάρχην αὐτῆς, τὸν Πρῶτον τῇ τιμῇ ἀνὰ μέσον τῶν θεοφιλῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Οὕτω, τὴν 22αν Ὀκτωβρίου 1991, μετὰ τὴν εἰς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου Σας, τοῦ ἀπὸ Ἰμβρου καὶ Τενέδου Πατριάρχου κυροῦ Δημητρίου, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέλεξεν Ὑμᾶς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θῶκον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἦδη ὅμως, ἀφ’ ἧς στιγμῆς ἐξελέγητε, βεβαίαν καὶ πλήρη εἶχατε τὴν συναίσθησιν ὅτι ἡ πατριαρχικὴ διακονία δὲν συνιστᾷ προνόμιον, ἀλλὰ σταυρόν, θυσίαν καὶ πολυκύμαντον εὐθύνην. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸν Ἐπιβατήριον Λόγον Σας, ἐτονίσατε χαρακτηριστικῶς: «Παραλαμβάνομεν τὸν σταυρὸν Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς συνέχισιν τῆς ἀνόδου εἰς τὸν Κρανίου Τόπον, εἰς συσταύρωσιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ καὶ τῇ Αὐτοῦ συσταυρωμένη Ἐκκλησίᾳ, εἰς συντήρησιν τοῦ φωτὸς τῆς Ἀναστάσεως» (2 Νοεμβρίου 1991). Ἀναλαμβάνοντες τὴν εὐθύνην τῆς ναυκληρίας καὶ τῆς πηδαλιουχίας τῆς νοητῆς νηὸς τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐγιγνώσκετε καλῶς, Παναγιώτατε, τὰς δυσχερείας, τοὺς πειρασμούς, τὰς ποικίλας προκλήσεις καὶ τὰ βάρη τὰ συνοδεύοντα τὴν διακονίαν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ὅμως, πεποιθότες εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν καὶ τὴν χάριν τοῦ Παντάνακτος Κυρίου, ἀνελάβετε φιλοπόνως τὸ βαρὺ τοῦτο φορτίον τῆς πατριαρχικῆς διακονίας, διακονήσαντες ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἔτη τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ ἀκαμάτου ἀφοσιώσεως καὶ ἀγογγύστου φροντίδος.

Εἶναι γνωστὰ τὰ λόγια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, ὅστις, πληροφορηθεὶς τὴν ἐκλογὴν Ὑμῶν, εἶπεν· «Ὁ Θεὸς ἐξέλεξε τὸν κατάλληλο

ἄνθρωπο γιὰ τὴν κατάλληλη θέση, κατὰ τὸν κατάλληλο καιρό». Ἐν τῇ ῥήσει ταύτῃ, ἀπλῆ μὲν κατὰ τὴν διατύπωσιν, βαθυστοχάστῳ δὲ καὶ ἐμβριθεῖ κατὰ τὸ περιεχόμενον, ἀποτυποῦνται εὐστόχως ἡ ἱκανοποίησις καὶ αἱ ζωηραὶ ἐλπίδες πολλῶν πιστῶν τῆς Ὁρθοδοξίας ἅμα τῇ Ὑμετέρᾳ θεοπροβλήτῳ ἐκλογῇ.

Καὶ ἐπειδὴ αὕτη ἡ ἀναφορὰ ἔφερε εἰς τὴν μνήμην μας ἕναν σύγχρονον ἅγιον τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ προσθέσω μίαν ἀκόμη σκέψιν. Ἐὰν ἠρωτᾷτό τις ποῖον θεωροῦμεν ὡς τὸ σπουδαιότερον ἐπίτευγμα τῆς τριακονταπενταετοῦς Ὑμῶν Πατριαρχίας, πέραν βεβαίως τῶν πολλῶν καὶ γνωστῶν ἐπιλοίπων προσφορῶν Σας, θὰ ἀπηντῶμεν ὅτι μία ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων πνευματικῶν παρακαταθηκῶν τῆς περιόδου ταύτης εἶναι ἡ ἀνάδειξις καὶ ἡ συνοδικὴ ἀναγνώρισις πλήθους νέων ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας ὡς νεοφανέντων καὶ τηλαυγῶν ἀστέρων ἐν τῷ οὐρανίῳ αὐτῆς στερεώματι.

Κατὰ τὰ τριάκοντα πέντε ταῦτα ἔτη, ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν σεπτὴν Πατριαρχίαν, πλεόν τῶν ἐξήκοντα νέων ἁγίων προσετέθησαν εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἰδιαιτέρως γνωστοὶ καὶ προσφιλεῖς καὶ εἰς τὸν εὐσεβῆ καὶ φιλάγιον βουλγαρικὸν λαόν: ὁ ὁσιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης, ὁ ὁσιος Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ ὁσιος Ἰάκωβος Τσαλίκης ὁ «Μὲ Συγχωρεῖτε», ὁ ὁσιος Νικηφόρος ὁ Λεπρός, ὁ ὁσιος Σωφρόνιος τοῦ Ἑσσεξ, ὁ ὁσιος Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής, ὁ ὁσιος Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι, ὧν τὰς πρεσβείας θεοπειθῶς

έξαιτούμεθα. Διότι οί ἅγιοι εἶναι ὁ πολυτιμότερος καρπὸς τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ναοί, ἱδρύματα, πρωτοβουλίαι δράσεως καὶ λοιπὰ ἔργα παραμένουσιν πάντοτε ἀσφαλῶς σημαντικά· ὅμως οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ φαεινοὶ ἐκεῖνοι ὁδοδείκται –ἢ μᾶλλον οὐρανοδείκται– οἵτινες ἀποκαλύπτουσιν εἰς κάθε ἐποχὴν τὴν ζῶσαν καὶ παντευεργέτιδα παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς τοῦ Θεοῦ μαρτυρίας περὶ αὐτῶν, ἡγοῦν ἡ ἀγιοκατάταξις των, ἡ προσευχητικὴ μετ’ αὐτῶν κοινωνία καὶ ἡ μίμησις τῆς πίστεως καὶ τῆς πολιτείας αὐτῶν, ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν προσωπικὴν ἡμῶν μέθεξιν μετὰ τῆς θείας δόξης καὶ εἰς τὴν βεβαίαν καὶ σταθερὰν ἡμῶν ἐδραίωσιν ἐντὸς τοῦ Θεανθρωπίνου Σώματος τῆς ἀγιοτόκου Ἐκκλησίας. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἀγιόλεκτος αὕτη χορεία τῶν συγχρόνων ἁγίων, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία ἀνεγνώρισε κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη τῆς ἀγιοφιλοῦς Ὑμῶν Πατριαρχίας, πρεσβεύει ἀδιαλείπτως πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις ἐπαναπαυόμενον Κύριον ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, ἐνισχύουσα καὶ ἐπιστηρίζουσα Ὑμᾶς εἰς τὴν πολυσχιδὴ καὶ πολυεύθυνον διακονίαν Σας, ἀλλὰ καὶ κρατύνουσα καὶ ἐνδυναμοῦσα ὁλόκληρον τὴν στρατευομένην Ἐκκλησίαν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῆς διὰ μέσου τοῦ παρόντος χαλεποῦ αἰῶνος.

Παναγιώτατε, Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ βάθους καρδίας διὰ τὴν ἀδελφικὴν πρόσκλησίν Σας νὰ εὕρισκώμεθα σήμερον ἐδῶ, εἰς τὴν εὐλογημένην ταύτην νῆσον, μετὰ τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου

Ῥουμανίας, κ. Δανιήλ, συμμετέχοντες εἰς τὴν χαρὰν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἰμβρου καὶ τῶν πνευματικῶν τέκνων Σας.

Ἡ παρουσία ἡμῶν ἐνταῦθα δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἔκφρασιν σεβασμοῦ πρὸς τὸ πρόσωπόν Σας. Διαλαλεῖ πρωτίστως τὴν μαρτυρίαν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς ἀδελφικῆς κοινωνίας τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς κοινῆς πορείας ἡμῶν «ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. δ' 3). Καὶ αὖριον, ἐπὶ τὸ κοινὸν Ποτήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας συναχθησόμενοι, θὰ δοξάσωμεν τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν πανηγυρίζοντες τὴν φωτοφόρον μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα, ἀνανεοῦντες παραλλήλως τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς ταύτης τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας καὶ τὴν κοινὴν μαρτυρίαν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἐκθύμως εὐχόμεθα ὁ Πανάγαθος Θεός, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγίας Αὐτοῦ Μητρός, τοῦ φερωνύμου προστάτου Σας ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου, τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, τοῦ Ἱατροῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, νὰ Σᾶς χαρίζη ἀκλόνητον κατ' ἅμφω ὑγίειαν, ἀδιάπτωτον ἐν Κυρίῳ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, εἰρήνην ἀστασίαστον, φωτισμὸν καὶ δύναμιν ἐξ ὕψους, ἵνα συνεχίζητε ἐπὶ πολλὰ ἀκόμῃ ἔτη τὴν εὐλογημένην διακονίαν Σας πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πανορθόδοξου ἐνότητος.

Εἰς πολλά, εὐλογημένα, εἰρηνικὰ καὶ καλλίκαρπα ἔτη, Παναγιώτατε!

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

Διαβάστε επίσης: Συλλείτουργο Προκαθημένων στην Ίμβρο για τα ονομαστήρια του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου